

מלוגמא

סדר מוצאי שבת השלם

אוצר הלכות ומנהגי מלוה מלכה - חק למוצאי שבתות

מלוגמא

סדר מלוזה מלכה השלם מחולק ומסודר למוצאי שבתות השנה

אוצר הלכות ומנהגים

חק למוצאי שבת

סיפורי צדיקים

ימי הילולא וקודרות הימים

זמירות ותפילות

שנת תשפ"ה לפ"ק

פעיה"ק ירושלים תובב"א

מלוגמא

כל הזכויות שמורות

הן ע"פ ד"ת והן ע"פ החוק
הבינלאומי להמו"ל

ברעיון, ליקוט וביצוע ספר
זה הושקע הון ואון, אין
להעתיק כולו או חלקו בכל
דרך שהיא, ללא אישור
בכתב מהמו"ל, ושארית
ישראל לא יעשו עולה

בכל עניני הספר:

052-7107043

T7107043@gmail.com

נדפס בארץ ישראל

תשפ"ה - 2025

עריכה והגהה:

מכון 'נהר דעה'

052-7178361

סדר ועימוד:

גיוון 052-7682971

כריכה ושערים:

שילוב 052-7680880

מלוגמא

מוצש"ק דברים

ו' אב - י"ב אב	תשפ"ד
ח' אב - י"ד אב	תשפ"ה
ד' אב - י' אב	תשפ"ו
ד' אב - י' אב	תשפ"ז
ו' אב - י"ב אב	תשפ"ח
ט' אב - ט"ו אב	תשפ"ט
ד' אב - י' אב	תש"צ
ו' אב - י"ב אב	תשצ"א
ט' אב - ט"ו אב	תשצ"ב
ד' אב - י' אב	תשצ"ג
ו' אב - י"ב אב	תשצ"ד
ו' אב - י"ב אב	תשצ"ה
ט' אב - ט"ו אב	תשצ"ו
ו' אב - י"ב אב	תשצ"ז
ו' אב - י"ב אב	תשצ"ח
ט' אב - ט"ו אב	תשצ"ט
ד' אב - י' אב	ת"ת

תנא דבי אליהו

[לח] ומה נשתנה הבי"ת מפל העשרים ושתים אותיות, שבה ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, שנאמר בראשית ברא אלהים, את השמים ואת הארץ (בראשית א א) [וכו']. ועוד טעם אחר, לכך התורה נאמרת תחלה בבי"ת, שהוא לשון ברכה, ולא נאמרה באל"ף בתחלה שהוא לשון קללה של ארור. ואם תאמר הלא כתוב בבי"ת בכו תבכה (איכה א ב), הא נאמר באל"ף איכה ישבה בדד (שם א), וקללה של ארור.

[לט] וכל הצדיקים העומדים בתחית המתים לימות בן דוד שוב אינן חוזרין לעפרן לעולם, שנאמר והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלים קדוש יאמר לו, כל הכתוב לחיים בירושלים (ישעיה ד ג). ולאנה הולכין, אלא בשעה שהקדוש ברוך הוא יהא מקבל פני הצדיקים לעתיד לבוא, יבואו לפניו כבנים לפני האב, וכעבדים לפני אדונייהם, וכתלמידים לפני רבן, שנאמר הנה יום בא לה' וגו', ויצא ה' ונלחם בגוים וגו', ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלים מקדם, ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה וגו', ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש וגו', ובא ה' אלהי כל קדשים עמו, והיה ביום ההוא, לא יהיה אור יקרות וקפאון, והיה יום אחד הוא ינדע לה' לא יום ולא לילה, והיה לעת ערב יהיה אור, והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים, חצים אל הים הקדמוני, וחצים אל הים האחרון, בקיץ ובחרף יהיה, והיה ה' למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (זכריה יד א-ט). וכן יהי רצון מלפני ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתראנו בבנינה של ירושלים במהרה בימינו אמן.

(אליהו רבה פל"א)

מלוגמא

מוצש"ק דברים

חק למוצאי שבת

זוהר הק'

דברים יום ו'

והואיל וקיימא עמיה דבר נש, אצטריך ליה לנטרא ליה. וע"ד כתיב ושמרו בני ישראל. את השבת, שבת דא, הוא תהיא נקודה תתא. את השבת, דא הוא האי רוחא, אתפשטותא דהתא נקודה. תהיא אתפשטותא, בד אתוסף קדושן וברכאן מלעילא, על תהיא נקודה, אתנהיר כלל, ואתעביד רוחא נהירא בכל סטרי, אתפלג לעילא ונהיר. ואתפלג לתתא ונהיר. ודא הוא דכתיב ביני ובין ישראל חולק אתסנא אית לן בתרא.

חולקא דלעילא, אתעטר בהאי יומא, מענוגא עלאה קדישא, ואתהני מזיוא עלאה דעתיקא דכל עתיקין. חולקא תתא, אתעטר בהאי יומא, מענוגא דלתתא, דאתהני בהני סעודתי. וע"ד, בעי לענוגא ליה, במיכלא ובמשתא בלבושי יקר, ובחרה דכלא.

וכד מתעטרא האי חולקא לתתא, ואתנטיר במה דאצטריך, סלקא לעילא, ואתחברא בהתא חולקא אחרא. והאי נקודה נטיל כלל מעילא ותתא, ואתפלגילא מכל סטרי. ובגין דמתעטרא בשבת, מעילא ומתתא, כל שאר יומין יהיב חילא לכלל, ואתיהיב ליה שולטנו מעילא ומתתא. וברזון דספרא דשלמה מלכא, אשתכח רזא דא, ואוקמוה בוצינא קדישא, זפאה חולקיהון דישראל.

(זוה"ק ויקהל דף ר"ד ע"ב)

פירוש הסולם

והואיל וקיימא עמיה וכו': וכיון שנמצא עם האדם, צריכים לשמרו, וע"כ כתוב, ושמרו בני ישראל את השבת. שבת זה, היא נקודה תחתונה, שהיא מלכות. את השבת, זה הוא רוח הזה, שהוא התפשטות של נקודה ההיא. התפשטות ההוא, כשנתוסף קדושה וברכות מלמעלה על נקודה ההיא הוא הכל, והתפשטות נעשה רוח המאיר מכל הצדדים, חציו מתחלק למעלה ומאיר, וחציו מתחלק למטה ומאיר. וז"ש ביני ובין בני ישראל, דהיינו שהרוח נתחלק בינו לבין ישראל, חלק ונחלה יש לנו יחד.

חולקא דלעילא וכו': החלק של מעלה, מתעטר ביום ההוא מעונג העליון הקדוש. ונהנה מזיו העליון של עתיקא דכל עתיקין, שהוא תתא. חלק התחתון, מתעטר ביום ההוא מעונג של מטה, שנהנה באלו הסעודות שעושים ישראל, וע"כ צריכים לענוג במאכל ובמשתה, בלבושי כבוד, וברוב שמחה.

וכד מתעטרא האי וכו': וכשמתעטר חלק ההוא שלמטה, ונשמר כמו שצריך, הוא עולה למעלה, ומתחבר בחלק האחר העליון. ונקודה הזו שהיא מלכות, לוקחת הכל מן הרוח, מחלק שלמעלה ומחלק שלמטה, ונכללת מכל הצדדים. ומשום שמתעטרת בשבת מלמעלה ומלמטה, כל שאר הימים, שהם חג"ת נה"י, נותנים כח לכל וניתנה לה, להמלכות, שליטה, מלמעלה ומלמטה. ובסודות ספרו של שלמה המלך נמצא סוד הזה, והעמידו המאור הקדוש, דהיינו ר"ש. אשרי חלקם של ישראל.

רמב"ם

הלכות תלמוד תורה

פרק ראשון

א. נשים ועבדים וקטנים פטורים מתלמוד תורה. אבל קטן אביו חייב ללמדו תורה שנאמר ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם. ואין האשה חייבת ללמד את בנה שכל החיב ללמד חייב ללמד:

ב. כשם שחייב אדם ללמד את בנו כך הוא חייב ללמד את בן בנו שנאמר והודעתם לבניך ולבני בניך. ולא בנו וכן בנו בלבד אלא מצוה על כל חכם וחכם מישאל ללמד את כל התלמידים אע"פ שאינן בניו. שנאמר ושננתם לבניך מפי השמועה למדו בניך אלו תלמידים שהתלמידים קרויין בנים שנאמר ויצאו בני הנביאים. אם בן למה נצטוו על בנו ועל בן בנו להקדים בנו לבן בנו וכן בנו לבן חברו:

ג. וחייב לשבר מלמד לבנו ללמדו. ואינו חייב ללמד בן חברו אלא בחנם. מי שלא למדו אביו חייב ללמד את עצמו כשיכיר שנאמר ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם. וכן אתה מוצא בכל מקום שהתלמוד קודם למעשה מפני שהתלמוד מביא לידי מעשה ואין המעשה מביא לידי תלמוד:

ד. הנה הוא רוצה ללמד תורה ויש לו בן ללמד תורה הוא קודם לבנו. ואם היה בנו נבון ומשכיל להבין מה שילמד יותר ממנו בנו קודם. ואע"פ שבנו קודם לא יבטל הוא. שכל שם שמצוה עליו ללמד את בנו כך הוא מצוה ללמד עצמו:

ה. לעולם ילמד אדם תורה ואחר כך ישא אשה שאם נשא אשה תחלה אין דעתו פנויה ללמד. ואם היה יצרו מתגבר עליו עד שנמצא שאין לבו פנוי וישא ואחר כך ילמד תורה:

ו. מאימתי אביו חייב ללמדו תורה משיתחיל לדבר מלמדו תורה צוה לנו משה ושמע ישראל, ואחר כך מלמדו מעט מעט פסוקים פסוקים עד שיהיה בן שש או בן שבע חבל לפי בריו ומוליכו אצל מלמד התניוקות:

(הל' תלמוד תורה פ"א א-ו)

סיפורי צדיקים

הגאון בעל קצות החושן זצוק"ל מסטרי שאל פעם את הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע מה הסיבה שמיום שנתגלה רבינו הבעל שם טוב רבו החסידים המחזיקים בו? מה הוא חידושו של הבעש"ט, הלא גם הוא תומך יתדותיו בשורשי ויסודי דברי האר"י ז"ל (יומ"ד ה' אב), ולא מצאנו כזאת אחרי האר"י עצמו שתקום תנועה מיוחדת שתדבק בו ובתורתו? ומה חידש הבעש"ט בשורש החסידות עד שמשך אחריו המונים עדות שלמות וכיתות כיתות בכל עיר ועיר?

השיב לו הרה"ק מזידיטשוב: משל למה הדבר דומה? פעם רצו בני מדינה אחת לבחור להם מלך, והנה הגיעה אליהם שמועה שבאחת המדינות הרחוקות נמצא אדם בעל סגולות נפלאות ונעלות, מושלם בכל המעלות ובמידות טובות, יפה תואר והחכמה תאיר פניו, עיניו מפיקות טוב ומושך אחריו את כל מי שבא במחיצתו ואין כמוהו ראוי ומתאים למלוכה, אך מפאת המרחק המפריד בינם לבינו, לא יכלו לעמוד על טיבו ולקבל מושג על מעלותיו ומידותיו, אם כי שמו הלך לפניו כאיש דגול מרובה. עד שבא איש אחד שהיה במקום מגוריו של אותו האדם השלם, וראהו פנים אל פנים, והוא תיאר בפניהם בהתפעלות עצומה כל פרט ופרט ממעלותיו והפליג בשבחו בדברים היוצאים מן הלב. אולם דבריו היו מובנים רק לחלק מן השומעים, אמנם מרביתם לא עמדו על עומק דבריו. ולכן עדיין נשאר בקרבם ספק האם נכון הדבר לשים כתר מלכות בראשו.

הדבר בא על תיקונו כשהשכיל אחד מן החכמים והביא למחנם את אדם המעלה הלזה בכבודו ובעצמו, והציגו בפני קהל ועדה. הופעתו עשתה רושם חזק על כל בני המדינה, וידבקו אליו בכל נפשם ומאודם ונקשרו בעבותות אהבה, ושימו כתר המלכות בראשו אחרי שכולם נוכחו לדעת כי רק לו יאתה המלוכה.

והנמשל מובן: התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבריו היו הראשונים אשר פירסמו וגילו בספר הזוהר הקדוש מעט מסוד ה' ליראיו, אך דיברו ברמזים ומשלים. האר"י ז"ל הבהיר מה שהראשונים העלימו, אמנם גם הוא דיבר על האורות העליונים ובעולמות העליונים, אך לאו כל מוחא סביל דא, עד אשר בא הבעש"ט וגילה את האלוקות גם בעולם השפל התחתון הזה על כל פרטיו, ובייר וביאר שאין אדם עושה שום תנועה שלא תהא קשורה לכח אלקי טמיר ונעלם, וכן שורשי כל

הדברים הנמצאים בעוה"ז, והוא כביכול הביא את השי"ת כאן למטה בזה העולם למען נדבק בו באהבה.
(דרכי צדק)

פעם בערב שבת חזון הלך אנה ואנה הילד ברוכל נכד הבעש"ט [הרה"ק רבי ברוך ממעז'בוז' זיע"א] שהיה אז כבר תמני מחוץ לבית זקנו בבגדי שבת, ופיזם בפיו ניגון של שבת. לידו עבר אחד המתנגדים שהיה הולך בכפיפת קומה בבגדי חול ונאנח לעצמו: בית המקדש חרב והוא הולך כאן בבגדי שבת? נכנס הילד לזקנו הקדוש ואמר לו, הלא הוא צודק בטענתו? נענה לו הבעש"ט ואמר: בזמן הבית בקשו מיהודי הלזה כמה פרוטות שלא יחרב הבית, והוא לא נתן, עתה יוכל לבכות...

שמעתי מהרב דקהילתינו [הרה"ק רבי גדליה מליניץ זי"ע] שהבעש"ט לא רצה להיות בק"ק אסטראפאליע, כי אמר אין לי שם שום עסק, כי כבר תיקן שם ר' שמשון דק"ק הנ"ל [הלא הוא הרה"ק רבי שמשון מאוסטרופולי זיע"א] (יומ"ד ג' אב) כל מה שהיה צריך.

פעם אחת שבת בק"ק הנ"ל [הרה"ק] ר' גרשון [מקיטוב זי"ע] גיסו, ובא משם ואמר להבעש"ט, השגתי שם אור גדול מר' שמשון הנ"ל. אמר, אתה משטה בעצמך.

פעם אחת שלחו אחר הבעש"ט שיבוא לק"ק הנ"ל, ובסעודה ישב נגד החלון, ופתח את החלון והיה מביט בחלון כל רגע. ור' יוסף מקאמינקע תמה ע"ז, ורצה לידע הסיבה מפני מה מביט בחלון כל רגע. מה עשה, כשפנה הבעש"ט מן החלון סגר את החלון, והבעש"ט כשרצה להביט פתח, ושוב סגר ר' יוסף שנית, וכן עשה פעם שלישית עד שגער בו הבעש"ט ואמר מי הוא זה שסגר את החלון? אמר ר' יוסף: אני, שהקור נכנס לבית דרך החלון, ולמה אתם פוחתים בכל עת? ואמר אינך רואה איך עמוד של תורה של ר' שמשון מאיר מארץ ועד לרקיע? ואמרו לי, כי במקום הזה היה אשפה בעת ההוא, ואמרו שבית מדרשו היה במקום הזה. ואמר: היום נודע לי מה שאמר ר' גרשון גיסכם.
(שבחי בעל שם טוב)

מלוגמא

מוצש"ק דברים

ימי הילולא וקורות הימים

ימי הילולא וקורות הימים

תשא: רבי דניאל ב"ר משה גרשון מובשוביץ הי"ד,
ר"י קלם (ועמו כל ישיבת קלם).

קמה: רבי מנחם ב"ר אהרן אבן זרח ב' צידה לדרך.

תרנ: רבי אלעזר משה ב"ר צבי הירש הלוי הורוויץ
ב' אהל משה.

תשטו: רבי משה עזרא ב"ר עזרא מזרחי ראב"ד
חאלב ב' שו"ת דברי משה.

תשכט: רבי יהושע ב"ר אברהם יוסף גרינוולד
אב"ד חוסט ב' חסדי יהושע.

תשעו: רבי אריה ליב ב"ר חיים זאב פינקל, ר"י מיר
ברכפלד.

ג' שלט: בא נבוצראדן רב הטבחים לירושלים.

תקנה: רבי ישכר דב בער ב"ר אריה יהודה לייבוש
מזלאטשוב, ב' מבשר צדק.

תרע: רבי משה ב"ר עמרם גרינוואלד מחוסט ב'
ערוגת הבושם.

תרפ: רבי שמחה בונם ב"ר שמואל (חתן סופר)
ערנפלד ממטרסדורף, ב' מענה שמחה.

תשכז: רבי יהודה שלג, הצדיק מכפר זאווייה
טריפולי, מנו"כ ביישוב בן זכאי.

תשלו: רבי חיים יוסף ב"ר בן ציון הלוי דינקלס ב'
אמונת יוסף ודעת יוסף.

תשלט: רבי משה ב"ר אברהם אליעזר טשינגל, ב'
מבקשי השלמות.

ג' תיד: בעליית עזרא נשקלו הכסף והזהב והכלים
שהביאו עמם מבבל לבית המקדש (עזרא ח' ל"ג).

תכז: נחמיה וסיעתו מעולי הגולה החלו להעלות
ארוכה לחומות ירושלים, בנייתן ארכה נ"ב יום.

שפ: רבי מנחם עזריה ב"ר יצחק ברכיה מפאנו, ב'
שו"ת הרמ"ע מפאנו ועוד.

תקצא: רבי מנשה ב"ר יוסף בן פורת מאיליה, ב'
אלפי מנשה.

תרמד: רבי אלכסנדר ב"ר זרח הכהן קפלן, ב' שלמי
נדרים.

תרצה: רבי רפאל ב"ר מרדכי אנקווה, ראש רבני
מרוקו וב' קרני רא"ם.

תשא: נעקה"ש רבי בן ציון ב"ר שלמה הלברשטאם
הי"ד, מבאבוב, וחתנו רבי יחזקאל שרגא ב"ר יצחק
ישעיה הלברשטאם מקראקא.

תשסד: רבי שמעון נתן נטע ב"ר יעקב יצחק
בידרמן, מלעלוב י-ם.

תשעו: רבי יחזקאל יוסף ב"ר שלמה בנימין הלוי
אשלג, מאשלג (3).

שלב: רבי יצחק ב"ר שלמה לוריא אשכנזי, האר"י
הק' ז"ל.

תקנג: רבי חיים ב"ר צבי הירש מקארסנא, תלמיד
הבעש"ט.

תש: רבי חיים עוזר ב"ר דוד שלמה גרודזינסקי, ב'
שו"ת אחיעזר.

מלוגמא

ימי הילולא וקורות הימים

אב

תקעה: רבי יעקב יצחק ב"ר אברהם אליעזר הלוי הורביץ, החוזה מלובלין.

תקפח: רבי משה דוד לידא, ב' מגדל דוד עה"ת ותלמיד החוזה מלובלין.

תריח: רבי גבריאל ב"ר דוד הורוויץ ממגלינצא, תלמיד החוזה.

תשא: רבי יוסף ב"ר קלונימוס קלמן ברקוביץ (קוסובר) הי"ד, ר"י מהרש"א באוסטרה וב' חלקת יוסף.

תשמא: רבי יצחק נסים ב"ר רחמים, הראשל"צ, ב' יין הטוב.

תשמב: רבי בנציון משה יאיר ב"ר מרדכי דוד וינשטוק, ב' סידור הגאונים והמקובלים.

ב' קצז/ח - שיט/כ: נולד ונפטר יששכר בן יעקב אבינו ולאח אמונו ע"ה בן כ"ב.

ג' שלה: יחזקאל מתנבא כשאנשים מזקני ישראל באו לדרוש את ה' וישבו לפניו (יחזקאל כ' כ"ג), באותה שעה כרת צדקיה ברית את כל העם בירושלים לשלח חפשי עבדים ושפחות עבריים, וישמעו וישלחו (סדר עולם ע"פ ירמיה ל"ד ח' - י'), ומרד במלך בבל וסמך על מלכי מצרים (שם ע"פ מל"ב כ"ד כ' ועוד), לאחר שהשרים והעם שבו וכבשו את העבדים והשפחות נתנבא ירמיהו קשות (ל"ד י"א - כ"ב).

ג' שלט: רובו של היכל של בית ראשון נשרף ב' אב, תענית כ"ט א'. ובחת"ס מבואר שאף עיקר שריפת בית שני היתה ב' אב, אך האור שמח (תעניות פ"ה ה"ו) כתב שנראה שבית שני נשרף כולו בט' באב.

ה' סו: גירוש יהודי צרפת בימי פיליפ הרביעי (כו"פ כ"א).

תקכח: רבי מסעוד חי ב"ר אהרן רקח בעל מעשה רוקח על הרמב"ם.

תקלב: רבי דוד ב"ר ישראל מאיר פורקס ממזיבז, תלמיד הבעש"ט.

תשס: רבי שלום נח ב"ר משה אברהם ברזובסקי מסלונים ב' נתיבות שלום.

תשעה: רבי מרדכי עמרם ב"ר בנימין זאב יעקבזון, משגיח ישי' תפארת ציון.

ב' תנ: המרגלים שבים מתור את הארץ מקץ ארבעים יום.

תרכח: רבי שמואל שמעלקא ב"ר אהרן משה טוביש, אב"ד יאס, ב' חיי עולם.

תרלט: רבי יהודה הלוי מראגוזה ראש מייסדי הישוב היהודי ביפו ומחדשו.

תרנח: רבי שמחה זיסל ב"ר ישראל זיו הסבא מקלם, ב' אור רש"ז וחכמה ומוסר.

תרעד: רבי שמעון ב"ר אהרן אגסי, מחו"ר בבל, ב' בני אהרן ועוד.

תשלח: רבי חנוך העניך דב ב"ר משולם זלמן יוסף זילברפרב מקוידנוב - בוטושאן.

תשמה: רבי בן ציון ב"ר יום טוב ליפמאן ראקוב, ב' ילקוט שיעורים ור"י חיי עולם לונדון.

תשסד: רבי יצחק יוסף ב"ר בן ציון זילבר, מחשובי רבני עולי רוסיה.

ב' תנ: המעפילים לעלות אל ראש ההר בסרוב לשמוע לדברי מרע"ה, והעמלקי והכנעני מכים אותם עד חרמה ורודפים אחריהם כעדת דבורים (פר' שלח ודברים, ולהרמב"ן במדבר רפ"ד נראה שהיה ב' באב). נולד ירמיה הנביא על כן קילל יום לידתו (מדרש איוב) וכן יום פטירתו.

ג' תתצ: התנא רבי אליעזר המודעי.

ה' נ: גירוש 4000 יהודי אנגליה, כל רכושם הוחרם והועבר למלכות, ביום מר זה אירעו גם גירוש יהודי צרפת בשנת ה' סו, וגירוש יהודי ספרד בשנת רנ"ב (ז' אב), וכן גירוש יהודי פורטוגל בה' רנ"ז.

מלוגמא

מוצש"ק דברים

ימי הילולא וקורות הימים

יג

שצג: רבי נתן נטע ב"ר שלמה שפירא מקראקא, ב' מגלה עמוקות.

תקפט: רבי מרדכי ב"ר אברהם בנט, ב' מגן אבות ועוד, אב"ד ניקלשבורג.

תקפט: רבי יוסף ב"ר מרדכי קעזיס, אב"ד חעלעם, תלמיד החוזה.

תקצו: רבי אברהם אבלי ב"ר אברהם שלמה פאסוועלער, ב' באר אברהם.

תרכה: רבי יהודה לייבוש פסח ב"ר אברהם, אב"ד יאזעפאף, ליפסק - תלמיד החוזה.

תרכה: רבי יעקב דוד ב"ר מנחם מנדל (צמח צדיק) הגר מוויזשניץ.

תרמה: הנדיב סיר משה ב"ר יוסף אליהו מונטיפיורי.

עתר: רבי מרדכי [מאטקע] ב"ר שלמה זלמן לידר מסלונים.

תשלג: רבי יוסף אליהו ב"ר אליעזר קלונימוס הענקין, ב' גבורות אליהו.

תשמ: רבי זאב דוב ב"ר אברהם חיים צ'צ'יק, ב' תורת זאב.

תשמד: רבי יוסף ב"ר יעקב יחזקיה גרינוואלד, מפאפא, ב' ויחי יוסף.

תשג: רבי משה ב"ר יצחק עטייא, ב' מעט מים ראב"ד מידלת מרוקו ועוד.

יד

תקכב: רבי מרדכי ב"ר יוסף בירדוגו, ב' דברי מרדכי.

תקצו: רבי אברהם ב"ר יצחק שיראנו, ב' לאברהם למקנה ומקנה אברהם.

תרלד: רבי צבי הירש ב"ר אהרן פרידמן מליסקא, ב' אך פרי תבואה.

תרכו: רבי אליהו ב"ר יצחק ישראל [שריזלי], ראב"ד מצרים.

תשכב: רבי יוסף ב"ר יחזקאל (כנסת יחזקאל) פנט, אב"ד דעעש.

תשלג: רבי יעקב ישראל ב"ר בן ציון יהודה לייב (הארנאסטייפל) טברסקי.

יא

תקיח: רבי משה בן אדרת, ב' ברך משה ודברי משה.

תרסז: רבי יצחק ב"ר שלמה בלאזר מפטרבורג ב' פרי יצחק.

תרפז: רבי יואל ב"ר יוסף שארין, העילוי מפלטובא ור"י זוועהל.

תשב: רבי יצחק זונדל ב"ר שמריהו יוסף קרליץ הי"ד, גאב"ד ור"י קאסאווא.

תשב: רבי אהרן ב"ר ישראל (סטאלין) פערלאוו מוורשא.

תשעב: רבי משה ב"ר ניסים מלכה, ר"י אהל משה.

יב

נו: רבי מאיר ב"ר יקותיאל הכהן מרוטנבורג, ב' הגהות מיימוניות.

תקמה: רבי דוד חיים שמואל חסאן מחכמי ירושלים ליוורנו, תלמיד האו"ח, ב' מכתם לדוד.

תרנ: רבי נפתלי הירמאן ב"ר יהודה וינברג מנעמירוב, תלמיד ר"נ מברסלב.

תשסא: רבי יוסף מרדכי ב"ר יהושע וויס, מרמ"י ישיבת טשעבין.

תשעה: רבי אברהם בן ציון ב"ר אריה מרדכי לייבוש רבינוביץ, ב' הלכה סדורה.

תשעט: רבי חיים ב"ר עזרא אברהם כהן (פרחיה), החלבן, ב' טללי חיים ועוד.

מלזגמא

ימי הילולא וקורות הימים

אב

תריד: רבי יצחק משה ב"ר יעקב פרלס, ב' בית נאמן.

תרלג: רבי אשר ב"ר אהרן מקרלין, האדמו"ר הצעיר מקרלין.

תרלח: רבי יעקב ב"ר מרדכי יוסף ליינר מאיזביצה, ב' בית יעקב.

תרנז: רבי דוד יוסף ב"ר שלמה יחיאל בידרמן מלעלוב.

תרעח: רבי צבי הירש ב"ר ברוך (גרליץ) הלבפשטאם מרודניק.

תשכב: רבי בן ציון ב"ר יצחק זאב יאדלר, המגיד הירושלמי.

תשס: רבי חנוך דב ב"ר אליעזר זאב וולף פאדווה ב' שו"ת חשב האפוד.

תשנב: רבי יצחק ב"ר שלום יוסף פרידמן, ד מבוהוש (4).

תשס: רבי חנוך דב ב"ר אליעזר זאב פדווא, אב"ד לאנדאן, ב' שו"ת חשב האפד.

טז

היום יו"ט במגילת תענית: סוף זמן הבאת עצי כהנים ועוד, ולא היו ימים טובים לישראל כיום הכיפורים וט"ו באב וכו', תענית כו' ב'.

התנא נחום איש גמזו.

שמח: המקובל רבי שמעון בן לביא ב' כתם פז ומחבר הזמר בר יוחאי.

